

ת"פ 36413/08/17 - מדינת ישראל נגד ד צ ב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 36413-08-17 מדינת ישראל נ' ב

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד חבר
נגד
הנאשם ד צ ב
ע"י ב"כ עו"ד משולם דניאל

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 16.1.18, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:
 - א. תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל;
2. בהתאם למוסכם הופנה הנאשם לשירות המבחן למבוגרים ונערכו בעניינו תסקירים מיום 24.6.18 ומיום 3.9.18. שירות המבחן התרשם שלא נוצר פתח למעורבות טיפולית והמליץ על הטלת ענישה קונקרטית.
3. עוד בפניי: חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 16.10.18, לפיה נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות; מסמכים ותצלומים המתעדים את הפגיעות בנפגעת [תע/1 ותע/2]; הודעת הנפגעת במשטרה [נע/1] והודעת אבי הנאשם [נע/2].
4. היום, 23.10.18, טענו הצדדים לעונש:
התביעה טענה, לפי התחייבותה בהסדר, לעונש שעיקרו חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולצדו ענישה נלווית של מאסר מותנה, קנס ופיצוי;
ההגנה עתרה לעונש שעיקרו מאסר מותנה וקנס "קטן";

מעשי הנאשם:

1. בתקופה הרלוונטית לאישום התגורר הנאשם עם אביו בדירה.

2. ביום 27.6.17 שהתה בדירה הנפגעת, בת-זוגו של האב, ובעת שהשניים שוחחו, יצא הנאשם מחדרו, הכה באגרופו באפה ובפניה של הנפגעת, והוסיף עוד מכת אגרופ בעורפה.
3. כשחצץ האב בין השניים, השליך הנאשם על הנפגעת נעליים שפגעו בגבה וקרע את חולצתה.
4. כתוצאה ממעשי הנאשם, ניגר דם מאפה של הנפגעת ונגרמו לה שריטות מדממות בפניה, נפיחות באפה וסימן כחול בלחייה.

נסיבות העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. העבירה הדומיננטית באירוע היא עבירת התקיפה החובלנית, והמתחם ייקבע בהתייחס אליה.
2. הנאשם פגע באופן מהותי בערכים של שמירת הגוף והבריאות, והאוטונומיה של האדם על גופו שהיא חלק מכבודו כאדם. הנאשם פגע באופן קשה בזכותה של הנפגעת לכבוד, ובמיוחד בהתחשב באופי המשפיל של התקיפה. הנזק הפיזי לא היה חמור או מתמיד, אך אין לזלזל בתחושות הכאב, העלבון והפחד שחשה הנפגעת. הנזק הפוטנציאלי גדול פי-כמה מזה הקונקרטי. עילות התקיפה היו היחסים המתוחים בין הנאשם לבין הנפגעת, אותה האשים בניצול חולשתו של האב לתועלתה.
3. הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה מגוונת למדי אך ככלל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה חובלנית שלא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעים מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר (וראו למשל ת"פ 5401-01-17 מ.י. נ' סמימי (2017), ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוי (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016)).
4. בהתחשב בכלל הנתונים ובמדיניות הענישה הנוהגת, אאמץ בעיקרו את המתחם הנוהג, ובעניין דנן ייקבע המתחם בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר.

נסיבות הנאשם - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1983, כבן 35 כיום, רווק, אינו עובד ומתגורר בדירה שכורה. הנאשם הוא בן יחיד להוריו, שנפרדו כשהיה בן שלוש, וגדל בחזקת אמו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בישיבה תיכונית ושרת שירות צבאי מלא, במסגרתו למד והשיג תעודת בגרות חלקית והחל לאמץ אורח חיים חילוני. הנאשם חידש את הקשר עם אביו, עבד בעבודות מזדמנות ונתמך כלכלית על-ידי האב.
2. אין לנאשם רישום פלילי.
3. ילדותו ונערותו של התאפיינו בחוסר יציבות ובחשיפה לאלימות בין הוריו, כשתוצאת אלו היא אישיות הפגועה של הנאשם, שסובל מבדידות ותחושת נטישה.
4. שירות המבחן סבר שמקור ההתפרצות האלימה הוא בחשש הגלוי של הנאשם, שמא תשתלט הנפגעת על כספו של אביו ותגזול את הירושה העתידית; אך ברובד נסתר יותר, מקור ההתפרצות בנזקקותו של הנאשם

להגנה ולדאגה אבהיות, שהאב אינו מסוגל לספק לו.

5. הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד על העבירות, כשהוא מטשטש וממזער את המעשים עצמם ואת משמעותם, מתקשה לגלות אמפתיה לנפגעת ותולה בה אשם.

6. הנאשם דחה ניסיונות לשלבו בטיפול נחוץ, שעיקרו ניהול כעסים ושליטה עצמית, והשירות נואש מניסיונות טיפוליים וממליץ על ענישה קונקרטיה שתשקף את חומרת המעשים ואת הנזק לנפגעת.

7. לזכות הנאשם יעמדו אלו:

א. עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, עתיד לפגוע בנאשם, אך הפגיעה תהא מתונה יחסית, לנוכח אורח חייו כיום;

ב. הודאת הנאשם שיש עמה נטילת אחריות, ולו חלקית וחיצונית, שחסכה משאבי ציבור ואת עדות הנפגעת;

ג. נסיבות ילדותו ונערותו של הנאשם, ששירות המבחן קושר ביניהן לבין מאפייני אישיותו של הנאשם, שעמדו ברקע למעשים;

ד. היעדר עבר פלילי;

8. שקלול הנתונים יעמיד את עונשו העיקרי של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, בדמות מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות. לתוספת הרתעה יוטל מאסר מותנה. היעדרם של מקורות הכנסה יצדיק הימנעות מקנס, אך לא כן באשר לפיצוי - לפי ההלכה הפסוקה, מצבו הכלכלי של הנאשם ויכולת התשלום שלו אינם משפיעים על קביעתו של פיצוי, כדין פיצוי אזרחי (והשוו ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נ' מ.י. (2006) וע"פ 2661/12 פלוני נ' מ.י. (2012)).

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות החל מיום 17.12.18 בבית החולים איכילוב. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות, או הממונים במקום העבודה, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי העונש בכליאה. תשומת לב הנאשם להוראות שבחוות דעתו של הממונה;

ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג;

ג. פיצוי בסך ₪ 1,000 לזכות הנפגעת, ע"ת 6 בכתב האישום, שיופקד עד ליום 1.12.18, אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

א. תשומת לב הנאשם לכך שבקשות לדחייה נוספת של תשלום הפיצוי, או לפריסתו לתשלומים, יש להגיש למרכז לגביית קנסות;

ב. התביעה תגיש בהקדם טופס פרטי מתלון עם פרטי הנפגעת;

ג. פיקדון בתיק מ"י 17-06-63327 יושב לנאשם. הנאשם יכול לבקש העברתו לזכות הפיצוי ולקבל היתרה, אך באחריות ההגנה לברר במזכירות את זמינות הסך לקיזוז;

ד. מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ה. עותקי גזר הדין יועברו לממונה על עבודות השירות ולידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ט, 23 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.